



## Arrest

nr. 71 642 van 12 december 2011  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke  
Integratie

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 31 mei 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat J. DIENI loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers, van Russische nationaliteit, verklaren dat zij op 7 juli 2009 het Rijk zijn binnengekomen en dienen op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op 29 december 2009 dient verzoekster samen met haar gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekster vult deze aanvraag aan met een schrijven van 23 maart 2010 en een schrijven van 15 maart 2011.

Op 3 mei 2011 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door verzoekster.

Op 13 mei 2011 vult verzoekster vervolgens haar aanvraag aan met een schrijven en een bijkomend medisch attest.

Op 19 mei 2011 geeft de ambtenaar-geneesheer opnieuw zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door verzoekster.

Op 24 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*"(...)*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is*

*Reden(en) .*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.*

*Uit het verslag van de arts-attaché van 19/05/2011 blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Rusland, Tsjetsjenië. Betrokkene kan reizen en er is geen medische noodzaak tot mantelzorg. De arts-attaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.*

*Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst:*

*Hoewel betrokkene geboren is in Kalaus, kan uit het administratief dossier niet afgeleid worden naar welke specifieke plaats betrokkene zou terugkeren. De arts-attaché verwijst naar het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Tsjetsjenië, meer bepaald in Grozny meerdere ziekenhuizen zijn, inclusief een specifiek ziekenhuis. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat ook Artsen Zonder Grenzen in Tsjetsjenië voor medische hulp zorgen met onder andere enkele ziekenhuizen in Grozny. ' Alle Russische burgers hebben recht op gratis gezondheidszorg die door de overheid gegarandeerd wordt via een systeem van een verplichte ziektekostenverzekering (OMS) die gefinancierd wordt uit de staatsbegroting, belastinginkomsten en andere bronnen. De gratis gezondheidszorg dekt de volgende diensten, medische bijstand in noodgevallen, ambulante medische dienstverlening (met inbegrip van preventieve behandelingen, diagnoses en behandeling van ziekten, zowel thuis als in poliklinieken) en hospitalisatie. Elke persoon in het OMS-systeem heeft een speciale, plastic ziektekostenverzekeringskaart met een persoonlijk nummer. Deze kaart geeft elke burger toegang tot de gezondheidszorg op het grondgebied van de Russische Federatie, ongeacht zijn woonplaats. "In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de echtgenoot kan worden verondersteld dat hij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst.*

*Derhalve*

*1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,*

*of*

- 2) *blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).“*

## 2. Over de ontvankelijkheid

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

*In casu* betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, met vermelding van de ouders en de kinderen. *In casu* betreft het rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch de derde, vierde en vijfde verzoekende partij beschikken gezien hun leeftijd (respectievelijk 11, 9 en 7 jaar) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden, door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de eerste en/of tweede verzoekende partij optreedt in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep ingediend door de derde, vierde en vijfde verzoekende partij onontvankelijk is.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat als volgt luidt:

*“Enig middel ontnomen uit de schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens;*

*De betwistbare beslissing die het ongegronde verzoek zegt wordt als volgt gemotiveerd:*

*“(…)”*

*Aangezien de betwiste beslissing zeggende dat de aanvraag van Mevrouw S.Z. niet grondig is;*

*Dat de betwiste beslissing onvoldoende wordt gemotiveerd in wat zij niet voldoende in rekening van de bijzondere situatie van Mevrouw S.Z. houdt;*

*Dat het verkeerd is om te zeggen dat betrokkene kan reizen;*

*Dat inderdaad het certificaat van Dr D.L. op 09/02/2010 zegt dat Mevrouw S.Z. niet kan reizen;*

*Dat de beslissing geen rekening houdt met de ernst van de aandoening van mevrouw S.;*

*Het is duidelijk uit de verschillende aangevoerd medische attesten dat de aanvrager lijdt aan hardnekkige ernstige posttraumatische psychotische stoornissen, angst voor mannen met een geschiedenis hallucineren, de wanen, depressie en zelf moordgedachten overpeinzingen “;*

*Dat de beslissing geen rekening houdt met de nood waarin de verzoekster is gevestigd;*

*Dat teruggekeerd naar haar land van herkomst kan dramatische gevolgen hebben voor de verzoekster en zijn gezin, zag de aandoening eraan ze lijdt;*

*Dat in tegenstelling tot wat de andere partij zegt, het duidelijk is het gevestigd in het artikel « Monitoring of IDPs and returnees still needed », toegevoegd aan het verzoek dat: « Despite increased government funding, the health care system in Chechnya has still not been fully re-established. It broke down after the collapse of the Soviet Union and crumbled further as a result of the conflicts. The local Ministry of Health still does not have sufficient funds or capacity to provide adequate health care to the population. »;*

*Dat kortom de redenering van de Dienst Vreemdelingenzaken puur theoretisch is, zonder rekening te houden met de landpraktijk die uiteraard een ander is;*

*Dat als het waar is dat er geen problemen bij de toegankelijkheid van de medische zorgen, het artikel nog steeds voegt eraan toe dat «Medical facilities are poorly equipped, staff do not receive timely training, there are few specialists in villages and drugs are expensive» en dat « many cannot afford to pay for the services. »;*

*Dat in aanvulling, lijkt het erop dat « the impact of conflict on peoples' mental health is increasingly apparent, in the form of anxiety, post-traumatic stress disorder en sleeping disorder »;*

*Dat het gezien de toestand van de verzoekster, is het duidelijk dat een terugkeer naar zijn land van herkomst alleen zou verergeren zijn toch al kwetsbare geestelijke gezondheid;*  
*Aangezien dat er dus een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;*  
*Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoeker de welke aangepaste zorgen vereist;*  
*Dat er een overduidelijke schending van het artikel 3 E.V.R.M;*  
*Aangezien dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden.”*

3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat de medische getuigschriften die verzoekster voorlegde en waarin de aard en de ernst van de aandoening werden omschreven, minstens in het getuigschrift van 11 april 2011 door de ambtenaar-geneesheer werden geanalyseerd in zijn advies van 19 mei 2011. Zo wordt er volgens de verwerende partij verwezen naar de getuigschriften van 25 en 26 augustus 2009, van 9 februari 2010 en van 31 maart 2011. De verwerende partij stelt voorts dat verzoekers er zich toe beperken te stellen als zou de conclusie die wordt getrokken puur theorie zijn en dat ze niet aannemelijk maken dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven niet onderbouwd zijn door de elementen van het administratief dossier. Verzoekers maken volgens de verwerende partij evenmin aannemelijk dat de gemachtigde op onredelijke wijze tot het besluit zou zijn gekomen dat de medische zorgen beschikbaar zijn in het land van herkomst. Verzoekers tonen niet aan dat zij geen toegang hebben tot de in het land van herkomst aanwezige gezondheidszorg.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het aangehaalde medische probleem niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te bekomen. Er wordt in de beslissing op gewezen dat de arts-attaché in haar verslag stelt dat vanuit medisch standpunt de aandoening van verzoeker, hoewel deze kan beschouwd worden als pathologie die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien deze behandeling beschikbaar is in Rusland, zodat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland en dat reizen niet tegenaangewezen is en mantelzorg niet strikt noodzakelijk. De bestreden beslissing gaat verder dat wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, verzoekster weliswaar geboren is in K. maar dat uit het administratief dossier niet afgeleid kan worden naar welke specifieke plaats verzoekster zou terugkeren. De ambtenaar-geneesheer verwijst naar het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Tsjetsjenië, meer bepaald in Grozny meerdere ziekenhuizen zijn, inclusief een specifiek ziekenhuis en dat ook Artsen Zonder Grenzen in Tsjetsjenië voor medische hulp zorgen met onder andere enkele ziekenhuizen in Grozny. De bestreden beslissing stelt verder dat alle Russische burgers recht hebben op gratis gezondheidszorg die door de overheid gegarandeerd wordt via een systeem van een verplichte ziektekostenverzekering die gefinancierd wordt uit de staatsbegroting, belastinginkomsten en andere bronnen. Deze gratis gezondheidszorg dekt de volgende diensten, medische bijstand in noodgevallen, ambulante medische dienstverlening (met inbegrip van preventieve behandelingen, diagnoses en behandeling van ziekten, zowel thuis als in poliklinieken) en hospitalisatie. De bestreden beslissing vervolgt dat elke persoon in het OMS-systeem een speciale, plastic ziektekostenverzekeringskaart heeft met een persoonlijk nummer, dat deze kaart elke burger toegang tot de gezondheidszorg geeft op het grondgebied van de Russische Federatie, ongeacht zijn woonplaats, dat in het medisch advies van de arts niet vermeld staat dat betrokkene arbeidsongeschikt is, dat verzoekster zelf kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp, dat gezien deze beslissing ook geldt voor de echtgenoot van verzoekster kan worden verondersteld dat hij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin bij terugkeer naar het land van herkomst. Er wordt geconcludeerd dat niet blijkt dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico

inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, dat niet blijkt dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf, zodat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar zijn land van herkomst of gewoonlijk verblijf een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers maken bijgevolg niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. De schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers houden in hun verzoekschrift voor dat de bestreden beslissing niet voldoende werd gemotiveerd aangezien deze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van verzoekster. Het is volgens hen verkeerd om te zeggen dat verzoekster kan reizen en ze stellen dat de beslissing geen rekening houdt met de ernst van de aandoening van verzoekster.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie kwam dat *“dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, (...)”*. Uit deze bewoordingen blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer van mening was dat op basis van de medische verslagen die verzoekers hebben voorgelegd, blijkt dat verzoekster lijdt aan een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld of opgevolgd wordt. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met de ernst van de aandoening van verzoekster en dat hij ook van mening is dat deze aandoening van die aard is dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is. De ambtenaar-geneesheer besluit wel dat verzoekster kan worden behandeld in Rusland, Tsjetsjenië voor deze aandoening.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde van de staatssecretaris rekening hielden met de bijzondere situatie van verzoekster aangezien ze stelden dat verzoekster kan reizen, er geen medische noodzaak is tot mantelzorg, dat verzoekster niet arbeidsongeschikt is en dus zelf kan instaan voor de kosten van de noodzakelijke hulp en dat de bestreden beslissing ook geldt voor verzoeker, de echtgenoot van verzoekster, die kan worden verondersteld dat hij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. Verzoekster maakt in haar verzoekschrift niet duidelijk met welke elementen van haar situatie de verwerende partij geen rekening heeft gehouden.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar het attest van dokter D. L. van 9 februari 2010 waarin deze stelt dat verzoekster niet kan reizen, blijkt dat de ambtenaar-geneesheer op basis van de door verzoekers voorgelegde attesten van oordeel was dat verzoekster wel kon reizen. Verzoekers tonen met een loutere verwijzing naar een attest dat zij reeds overmaakten en dat reeds werd beoordeeld door de ambtenaar-geneesheer niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk stelt dat verzoekster kan reizen.

Zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, is de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuiniteitsonderzoek te doen over de door verzoekers aangebrachte medische attesten. De verwerende partij heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op het verslag van de arts-attaché die zoals hiervoor reeds werd uiteengezet rekening heeft gehouden met alle door verzoekers bijgebrachte stukken. Verzoekers tonen

met hun uiteenzetting in hun verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op het verslag van de arts-attaché die daarenboven rekening hield met alle door verzoekers bijgebrachte stukken. De verwerende partij is bij het nemen van de bestreden beslissing uitgegaan van een volledige en correcte feitenvinding.

Waar verzoekers in hun middel stellen dat de redenering van de Dienst Vreemdelingenzaken puur theoretisch is zonder rekening te houden met de landpraktijk en zij verwijzen naar een artikel dat ze reeds bij hun aanvraag voegden, dient er opgemerkt te worden dat verzoekers hiermee niet aantonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze heeft beslist geen machtiging tot verblijf aan verzoekers toe te kennen. Door louter opnieuw te verwijzen naar een artikel van 12 oktober 2009 dat reeds in overweging werd genomen, tonen verzoekers immers niet aan dat de informatie opgenomen in het administratief dossier onvoldoende of onvolledig zou zijn of dat het oordeel in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is of steunt op een foutieve feitenvinding.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Tenslotte voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Er dient opgemerkt te worden dat verzoekers om de schending van artikel 3 van het EVRM dienstig te kunnen aanvoeren, dienen aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moeten deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moeten concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). Een loutere verklaring van verzoeker volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

De Raad stelt vast dat verzoekers verwijzen naar de gezondheidstoestand van verzoekster, naar het feit dat zij volgens hen niet in staat is om lange reizen te ondernemen en dat een adequate medische behandeling in hun herkomstland niet aanwezig is. Verzoekers tonen hiermee echter niet aan dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat verzoekster in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Uit de het medisch verslag van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat deze oordeelde dat *“Reizen is op dit ogenlik niet tegenaangewezen, uit het attest blijkt niet dat zij daar onvoldoende stabiel voor zou zijn.”* De gemachtigde van de staatssecretaris heeft eveneens de behandelingsmogelijkheden voor verzoekster in Rusland, Tsjetsjenië onderzocht en of deze voor haar toegankelijk zijn en is tot de conclusie gekomen dat de toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst voor verzoekster gegarandeerd is en dat deze medische zorgen, behandeling en opvolging, er ook beschikbaar zijn. Verzoekers tonen met hun uiteenzetting geen schending van artikel 3 van het EVRM in hun hoofde aan. De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is in alle onderdelen ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET